

fig ind paa det ud for Naboejendommens Ryft liggende Vandareal. Det er en temmelig væsentlig Forandring, som dette ny Punktum bevirker. Endvidere er der i Vædringsforslagets tyvende Stykke fastsat, at de Mænd, som foruden den faste Formand ere Medlemmer af dette Rævn, ikke udnævnes af Retten, men af Amtsraadet. Derved har man udvidet dette Begreb noget mere, end Tilfældet var, saaledes som Forslaget forelaa ved 2den Behandling. Man forudsætter nemlig, at naar det er Amtsraadet, som udnævner disse Mænd, er det i alt Fald først og fremmest givet, at man har et langt større Omraade at bevæge sig paa, naar Amtet udnævner disse Mænd, end Retten vilde have, idet den jo skulde holde sig til de Mænd, som boede i vedkommende Jurisdiktion. Denne Forandring vil formentlig blive betragtet som forøget Betryggelse for, at der til Rævnet vælges Mænd, som ere fuldstændig upartiske og ikke hverken direkte eller indirekte have nogen personlig Interesse i den Afgørelse, de skulde træffe. For saa vidt man maatte sætte Pris paa en Fiskers formentlige Sagkundskab er der i 8de Stykke tilføjet den Bestemmelse, at foruden Formanden i Rævnet kunne ogsaa de andre tilkalde fiskerikyndig Assistance. Det er altsaa ikke alene Formanden, men ogsaa de to af Amtsraadet udnævnte Mænd, der have denne Ret. Man mener, at dette yderligere betrygger over for de Forhold, der kunne opstaa mellem vedkommende Fiskere og Grundejere. Man havde ved 2den Behandling indført, at den ene skulde være Fisker, men har fundet dette upraktisk, hvorfor man nu foreslaar at overlade til Amtsraadet at udvælge de Mænd, det finder passende, og som det mener ere bedst egnede dertil. I 10de Stykke er der indført den Bestemmelse, at ogsaa andre end vedkommende Grundejere kunne faa en Udskrift af Rævnets Protokol. Det turde være en Selvfølge, at Fiskerne i Amtsraads-kredsens, der mere end nogen anden skulle rette sig efter den Bestemmelse, som Rævnet har truffet, kunne sætte lige saa stor og maaste større Pris paa at faa en Udskrift af, hvad Rævnet har bestemt, end vedkommende Grundejere. Som Følge deraf har man her indført den Bestemmelse, at ogsaa andre kunne erholde en Udskrift af denne Protokol mod den sædvanlige Betaling. Selvfølgelig kunne ikke alle de, der bo i Amtsraads-kredsens, forlange at erholde en Udskrift uden Betaling. Dernæst har man i 11te Stykke udvidet den Kreds af Fiskere, som kan begære et Overnævn, til ikke alene at omfatte Flertallet af de i Jurisdiktionen boende Hovederhvervsfiskere, men til at om-

fatte hele Amtsraads-kredsens Fiskere, og man har sat et bestemt Antal, nemlig 30, som Betingelse for, at der kan faas et Overnævn nedsat. Man har ment i Udvalget, at det var en Fordel, at udvide Forholdet saaledes, at det omfatter hele Amtsraads-kredsens i Stedet for Jurisdiktionen. Dette er de væsentligste af de Forandringer, som dette Vædringsforslag til § 6 om en forandret Affattelse af denne Paragraf, som angaar Aalegaardsretten, er undergaaet mellem 2den og 3dje Behandling, og at de ikke ere aldeles uvæsentlige, mener jeg er tydeliggjort ved de saa Udtalelser, jeg er fremkommen med. Naar jeg altsaa paa Udvalgets Begne anbefaler det høje Ting at vedtage dette Vædringsforslag, maa jeg straks sige, at det ikke er, fordi Flertallet nu mener, at dette Vædringsforslag, som det nu fremtræder, er bedre end det, der blev vedtaget ved 2den Behandling; tværtimod, Flertallet mener fremdeles, at det vilde være det retfærdigste og det bedste, om man var bleven staaende ved det, der er vedtaget i Forslaget, som det nu foreligger. Men paa den anden Side mene vi ogsaa, at Ordningen af Aalegaardsretten er noget saa paatrængende, at man ikke ret vel kan forsvare at udstøde den. Der er fremkommet Begæringer fra saa mange Sider til Udvalget, baade i Fjor og i Aar, om endelig at faa en Ordning af denne meget vigtige Sag, at man ikke har fundet det tilraadeligt at styde Afgørelsen længere ud. Og som jeg før sagde, havde man allerede i Betænkningen — i alt Fald have 6 Medlemmer af Mindretallet gjort det — subsidiært tiltraadt Forslaget, som det forelaa ved 2den Behandling, og naar det nu er undergaaet disse Vædringer til det bedre, have vi ikke ment det forvarligt at udstøde denne Sags Afgørelse til et sent Tidspunkt. Man haaber, at denne Smødekommens og den Anstrengelse, som der fra alle Sider i Udvalget er vist for at komme overens om dette vigtige Punkt, maa blive paastrøuet af den højtærede Landbrugsminister og det høje Ting her ovenover saaledes, at vi kunne vente, at denne Sag kan finde sin endelige Løsning i en nærmere Fremtid. Vi haabe det saa meget mere, som den Omstændighed, at det er hele Udvalget, alle Partier, der samlede have stillet Forslaget, har ikke saa lidet at sige i Modsetning til, hvis man havde delt sig, og der var kommet forskellige Ansuelser frem. Dette er Grunden til, at Flertallet allerede nu paa dette Tidspunkt har tiltraadt Mindretallets Forslag, som forelaa ved 2den Behandling, med de af mig nævnte Vædringer. Det næste Vædringsforslag, jeg skal omtale, er Nr. 12